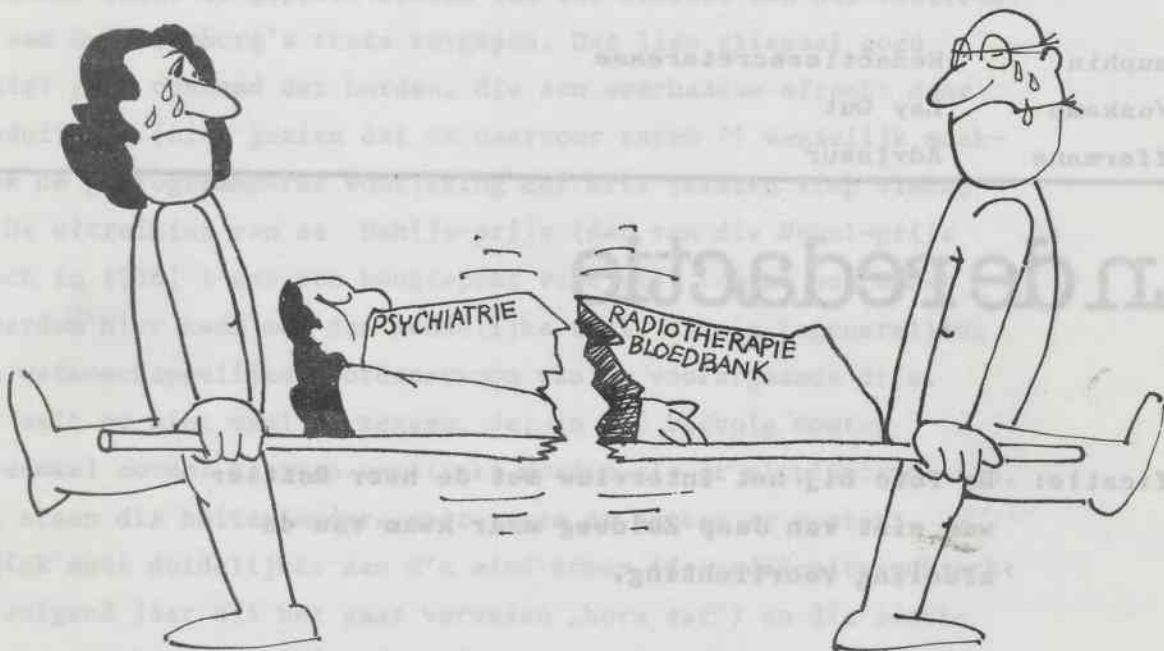


# MAFFIUS

MAFFIUS, een min of meer regelmatig uitkomend informatie- en opiniebulletin van de universiteit te maastricht

Maffius no 2  
3e jaargang, februari 1977



HET WELZYN VAN  
DE PATIENT  
STAAT VOOROP ...?

## INHOUDSOPGAVE

	<u>Pag.</u>		
De dies	1	Gegevens personeelsopbouw	24
In de kijker	3	Betalingsdata salarissen	27
Kale kak	9	Zoeklicht op onderzoek	28
Sportmededelingen	11	Gerard's vreugd	32
Brief 2e jaars	13	Van binnen uit	34
Nieuwe wijn in oude zakken	16	KOKO-gruis	35
WieWatWaar	21	Muziek	36
Korte berichten	22	Pop-agenda-plus	37

# redactieleden Maffius

Hans Hagen Vijverdal

## REDACTIEADRES

Inge Dauphin, Vijverdal

Puck Muller

Vijverdalseweg 1, 043 - 841777,

Wim Hermens

Biomedisch Centrum

tst 2094

Marijke Niemann

Hoofdgebouw

Henk Schmidt

Jaap Zuidweg

Studenten

Henny Peltenburg

Inge Dauphin

Redactiesecretaresse

Chris Voskamp

Lay Out

Joep Offermans

Adviseur

## van de redactie

**Rectificatie:** De foto bij het interview met de heer Rottier was niet van Jaap Zuidweg maar kwam van de afdeling voorlichting.

Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de redactie.

Sluitingsdatum kopij nr. 3: 23 februari..

# De dies

Zo, de eerste dies zit er op. De eerste dies van de RULg, de universiteit met de basisfilosofie, met het nieuwe onderwijssysteem en met een nieuwe algemene faculteit in wording. Zo'n verjaardag zal bruisen van vernieuwingsdrift, zou je denken. Toch heb ik er gemengde gevoelens aan overgehouden.

Allereerst natuurlijk het feitelijk verloop van de dag, alhoewel dat niet het belangrijkste is. Toch maar weer de hele club in toga's op het podium. Onder de gepaste deunen van wat blazers kon het voetvolk zich aan Zuid-limburg's trots vergapen. Dat liep allemaal goed gelukkig: geen opstand der horden, die een overhaaste aftocht door de nooduitgang (niet gezien dat ze daarvoor zaten?) wenselijk maakte. Ook de geprogrammeerde voorlezing der drie teksten liep vlekkeloos. De uitreiking van de Debije-prijs (dat van die Nobel-prijs was toch in 1936!) was een hoogtepunt voor mij, vooral ook omdat de ouderdom hier kwam met een menselijke taal, dit in tegenstelling tot de wetenschappelijke woordenstroom van de voorafgaande drie.

Verder valt er niet veel te zeggen. Ja, in het vervolg moeten wel tweemaal zoveel kaarten verstrekt worden als er zitplaatsen zijn, anders staan die buitenlanders weer tegen de banken te praten; de muziek moet duidelijker aan z'n eind komen (de pedel-uitzendkracht roept volgend jaar als het gaat vervelen „hora est“) en die zwartrokken moeten leren de enige dame in hun gezelschap voor te laten gaan in plaats van haar als laatste het podium te laten afdalen. Het feest was natuurlijk grandioos op dan die ene mis-Greep na. Aan de ene kant wel begrijpelijk, die extra-honorering moet er toch op de een of andere manier worden doorgejaagd. Indertijd schreef Plato in zijn Politeia, dat kenmerken van wetenschappers zijn: intelligentie, een goed geheugen, grootmoedigheid, innerlijke beschaving, waarheidsliefde en alle andere morele kwaliteiten! Daar hoeft men het niet mee eens te zijn, maar ik denk, dat het een vrij goed profiel is voor mensen, die wij aan de RULg vooral ook op de hogere posities nodig hebben.

Er is nog een ander aspect aan deze zaak. Gemeenschapsgelden worden niet altijd ten bate van de bevolking gebruikt, ook niet in de gezondheids-



zorg, maar dat een dergelijke schending van democratische spelregels mogelijk zou zijn, had ik niet verwacht. De RULg is een overheidslichaam en daarmee is zij en met haar alle medewerkers in dienst van de bevolking als geheel. Wanneer wij het nu normaal gaan vinden, dat deze werkgever ons betaalt om met zijn geld een roulette te spekken, dan zullen wij het natuurlijk straks ook normaal vinden, dat we voor één hartoperatie evenveel geld krijgen als een modale arbeider voor een maand werken. Logische consequentie van een dergelijke opvatting lijkt dan te zijn de introductie binnen afzienbare tijd van een roulette op het Skillslab.

Hans Hagen.

Frans.

(ofwel: Paul, japi, jaap, roelof, peter, henk, gerard, rob, henk e.a.)

Of de vogel  
stoont is zeker  
en erg blij?

ja natuurlijk  
rare vogel.

*Johanna*

Eugène is zich al twee maanden aan het afvragen waar de Poedelprijs blijft.



(interieur Michèl Lambriex) →

Is dit hem soms, Eugène?

# in de kijker

## Ad de Bruyne

Interview: Henny Peltenburg

Foto's: Jaap Zuidweg



Zijn verschijning kan zich niet onttrekken aan de indruk of het regelrecht uit de „Anatomische les van Dr. Tulp" komt stappen.

Bepaald dominant in onderwijsgroepen, maar heel persoonlijk in de behandeling van groepsprocessen. Naar eigen zeggen heeft hij lol in onderwijs en onderwijsproblematiek en dat kwam zō:

Eerst heeft hij jarenlang in een samenwerkingsverband gezeten met huisartsen, wijkverpleegkundigen en maatschappelijk werkers en daarbij kwam het leren omgaan met mensen en de problemen rond de opleiding van (co)assistenten steeds meer op de voorgrond. Daar kwam het besluit om zich helemaal met onderwijs bezig te houden logisch uit voort. De keuze viel daarbij op Maastricht door het sterke groeps karakter van het onderwijs en de grotere mogelijkheid om op persoonlijke wijze met studenten om te gaan. Nu is hij koud zes maanden aan de Rul verbonden en dan nu reeds uitverkoren tot de eerste vierdejaars coördinator? Wij horen: "het beroep van medicus practicus, de grote ervaring met groepswork, alsmede een doortastendheid van optreden en organisatievermogen, hebben de aandacht op deze man gevestigd in onderwijsaangelegenheden", waarbij men niet onder stoelen of banken steekt, dat het misschien wel een hele goede keus is geweest. Of dat zo is? Men leze het navolgende interview.

*Hoe zijn je ervaringen tot nu toe met het onderwijs in Maastricht?*

Eén augustus ben ik hier gekomen, dat is dus vijf maanden geleden. Voor mijn idee wist ik er wel wat vanaf; ik kende Jos op 't Root persoonlijk en had al kennis gemaakt met de beroepsopleiding voor huisartsen, die niet veel afwijkt van wat in Amsterdam gebeurt. Wat betreft het onderwijssysteem, tja..

*Je legt in onderwijsgroepen nogal de nadruk op een persoonlijke benadering. Mis je dat in dit systeem?*

Dat persoonlijk functioneren van de arts is ontzettend belangrijk. Natuurlijk moet hij zijn vak kennen, maar dat is één deel en het andere deel is waarop je uiteindelijk gekozen wordt als huisarts: je moet gewoon aardig zijn; de mensen het gevoel geven dat je kunt helpen, dat je meedenkt; een stuk betrokkenheid. Zo ga ik in groepen ook met de mensen om, ze het gevoel geven dat je voor hen openstaat. Ja, betrokkenheid geeft het voor mij het best weer. Je moet er zijn.

Voordat je ook gaat meedenken in de planning, is het van belang dat je aan den lijve ervaart waar de problemen zitten. En ik weet wel, dat mijn invloed op de groep nog te groot is, waardoor je toch weer weinig zicht krijgt op wat er in groepen gebeurt.

*Komen zaken als attitudevorming, zelfwerkzaamheid e.d. een beetje uit de verf?*

Bij die persoonlijke houding zijn de groepen een goede attitude-oefening. Je moet je bewust maken dat je tegenover verschillende mensen verschillend moet zijn in je gedrag; tegen de één kun je veel sneller een felle opmerking maken, terwijl een ander eerder dichtslaat. Maar als je het gevoel hebt dat je het fijn hebt met elkaar in de groep en met elkaar op weg bent, dan is het één attitudeveranderingsproces. En dan liefst geïntegreerd in het leerproces. En dan wat de zelfwerkzaamheid betreft: het is duidelijk gestructureerd onderwijs, maar met een bepaalde vrijheid. Maar het is wel nodig dat je structureert. Het einddoel is de Nederlandse huisarts zoals die ook op andere faculteiten afstudeert, tenminste voor zo ver ik begrepen heb. Ik zou ook willen zien dat bepaalde grondslagen uit de geneeskunde gestructureerd werden aangeboden. Zoals bijv. het probleemoplossend denken of het maken van een anamnese of gewoon een concreet gebied uit de geneeskunde.

*Maar volgens mij staat dat einddoel (nog) niet vast.*

Dan is het tijd dat daar duidelijkheid over komt. Moeten ze na zes jaar een vergelijkbaar niveau hebben als elders? Voor mij mogen studenten hier minder kennis hebben en betere attitude. Andere mensen vinden dat weer niet.

*Vind je dat de evaluatie voldoende op deze vorm van onderwijs aansluit?*

Het is vooral met de ontwikkeling van de geneeskunde onmogelijk een encyclopedisch overzicht te hebben; je moet in staat zijn de zaak terug te vinden als het nodig is. Bij deze vorm van onderwijs zou je

veel meer individueel moeten toetsen: wat heb je deze maand gedaan?, kun je er iets over vertellen? Kennis, daar gaat het niet zo om. En dan de probleemoplossende houding, daar moet nog heel bewust aan gewerkt worden. Die moet veel meer als medewerkers, met elkaar, eigen gemaakt worden, waarbij jullie de gelegenheid krijgen elkaar te imiteren.

*Is "een voorbeeld geven" een taak voor de tutor?*

Ja, dat is dus een andere tutoropvatting.

Ik heb het gevoel dat je als tutor deskundig moet zijn in de zin van tutor en niet in de zin van arts. Ik geloof dat het makkelijk is als je er iets vanaf weet, maar aan de andere kant als je een keer of wat tutor geweest bent en je bent geen (huis)arts dat dat niet zo essentieel is, maar je moet wel iets in je hebben, waardoor je de groep enthousiast krijgt en wederzijdse belangstelling opwekt. Het is heel moeilijk te verwoorden, wat een goeie tutor is. Ik geloof ook in het belang van een begeleiding van tutores terwijl ze aan het werk zijn. Of het praktisch haalbaar is, is een tweede, maar ik zou het erg prettig vinden om met andere tutores onder leiding van bijv. een sociaal-psycholoog te kunnen doorpraten wat er in de groep gebeurt. En dat je dan terugkoppeling krijgt, en dat weer terugspeelt naar de groep en zo dat tutorschap goed leert.

*Wat betreft het jaarcoördinatorerschap 4de jaar, wat ga je voor veranderingen doorvoeren?*

Ik heb de hoop -het is nog niet rond - dat we de eerste maand de gelegenheid hebben om met elkaar (en door de tutor goed voorbereid) te leren probleemoplossend te denken, door jullie casussen te geven die bekend zijn, maar waar jullie de verschillende beslissingsmomenten uit elkaar halen, en daardoor dat wat in de groep gebeurt voor jezelf makkelijker reproduceerbaar wordt. Ik heb zo het gevoel dat het moeilijk bewust te maken is, wat er in een groep gebeurt. Maar dan kom je uiteindelijk weer terug op de vraag, wat wil je met die taakgerichte groepen? Wat is je doelstelling? Evaluatie heeft daar ook direkt mee te maken. Als we op die twee zaken meer greep kunnen krijgen, dan heb je ook meer greep op je eigen leermomenten.

*Ik hoorde dat je een selecte groep van tutores wil hebben voor het 4de jaar?*

Als het mogelijk is dat we jullie de twaalf tutores kunnen laten aangeven die naar jullie mening het best gefunctioneerd hebben, dan halen we daar de gemeenschappelijke uit en die benaderen we dan. Maar dat houdt wel in dat je als tutor twee blokken van zes weken gaat doen, dat je drie maanden van dat jaar tutor bent. Daarnaast zou ik het fijn vinden als men naast het tutoresoverleg bereid was om nog een parallelgroep bij te wonen, dat komt dan neer op 1½ dag per week activiteiten alleen als tutor. Of dat praktisch haalbaar is, is zeer de vraag.

*Hoe zit het met de evaluatie?*

Ik zou eigenlijk willen vragen, wat willen jullie? Om dan met elkaar te zoeken wat voor mogelijkheden er zijn. Ik heb hier geen mening over. De ja-nee vragen zijn niet ideaal, maar ik zou ook zo gauw niets anders weten.



*En die meer persoonlijke vorm van evaluatie die je juist noemde?*

Als jullie zouden aangeven ernaar te streven een gesprek te hebben met één van de medewerkers, dan zou dat in te passen zijn.

Ik heb me in de evaluatie nog niet zozeer verdiept, moet ik je eerlijk zeggen. Ik weet alleen dat het een hele moeilijke zaak is. Het lukt bijv. niet om attitude te evalueren en zo ook met die vaardigheden. Je bent er ook niet aan toe: eerst zou je een houding als bij een arts - patiënt relatie wat systematischer en omschrevener moeten aanbieden. Dan kun je pas evalueren. Op grond van het feit dat iemand een wat ongelukkiger



woordformulering heeft en niet die charme, terwijl hij zijn zaakjes verder goed kent, kun je hem toch geen punt lager geven? Daar zijn we nog niet aan toe. Hetzelfde maakte ik ook mee in het skillslab. blok 3.4 aan die gespreksvoering is men ook niet voldoende toegekomen. En dat is misschien ook iets voor het vierde jaar. Ik geloof ook niet dat het direkt allemaal zomaar kan..... Het is een op weg zijn naar geleidelijke verbetering. Waar we over gesproken hebben (en Harry Hulsmans ging daar zonder meer in mee) is om studenten gelegenheid te bieden minstens één keer per week een gesprek te hebben met patiënten die klachten hebben die zij bestuderen. Het argument als zou dit te belastend zijn voor de patient: daar geloof ik niet zo in. Als zo iemand het gevoel heeft wat voor ons betekend te hebben en omgekeerd, dan kan dat heel bevredigend zijn.



*Ik wou even overstappen op het keuzeonderwijs.*

Dat kan erg belangrijk voor jullie worden; daar zit erg veel voor jullie in.

*Vertel er eens wat meer over.*

Het heeft nog veel voorbereiding nodig. We kunnen eigenlijk pas goed aan de gang als de boel draait. Eigenlijk zijn er alle mogelijkheden, maar jullie moeten gewoon aan de gang.

*Wat betreft de stages?*

De verwachting is dat interne, chirurgie, huisartsengeneeskunde, neurologie en psychiatrie verplichte stages worden. Ik kan er verder niet zoveel over zeggen. Jullie moeten maar langs komen als er onduidelijkheden zijn.

*Wat vind je van de studenten? Vind je dat ze voldoende meewerken aan het experiment?*

Ik vind het moeilijk daar een helder oordeel over te geven. Wat betreft mijn ervaring in onderwijsgroepen, heb ik zelf een neiging, onbewust, tot domineren en verlies dan wel eens wat zicht op de zaak. Maar in het algemeen vind ik dat ze op een reële manier meewerken; ze zijn niet destructief bezig.

*Ik vind zelf dat ze te weinig hun ervaringen met onderwijs terugkoppelen.*

Dat ben ik met je eens: het tutorenoverleg valt tegen. En als er meer zou worden gezegd moet ik zien wat er met die informatie gedaan wordt. De problemen zijn door de planningsgroepleden slechts gedeeltelijk op te lossen, bijvoorbeeld bijstellen van het blokboek, maar de veel complexere problematiek van een groep, daar komen ze niet aan toe. Noch tutor, noch student is in staat te zien waar die liggen. De taakgerichte groepen zijn moeilijker uitgevallen dan men verwacht had. En alle tijd en energie die in de samenwerking gestoken wordt, zou best wel eens niet kunnen opwegen tegen de voordelen ervan, dat is de attitudevorming door middel van groepen.

*We hebben bijna uitsluitend over onderwijs gesproken.*

Dat hangt gewoon samen met mijn persoon; ik laat me, toch, zo meeslepen met die onderwijsproblematiek, dat ik daar heel sterk door word bepaald. Aan de ene kant is dat leuk, maar aan de andere kant is dat je beperking. Kun je voldoende afstand nemen?

*Wil je nog wat zeggen?*

Ik heb er lol in. Ik vind het eigenlijk ook gek met elkaar (lacht).  
Ik vind het moeilijk om het goed te doen.

En daar lieten we het maar bij.

# KALEKAK

of: Hoe een Universiteit op zoek is naar status.

Verwachtingsvol sla ik elke zaterdagmorgen de Limburger open.

En ja hoor, het is weer zover:

- Er heeft zich weer een hoogleraar in de keuken van een plaatselijk restaurant laten kiekeken met een schortje voor; genoeglijk roerend in één van 's restaurateurs pannetjes.
- Weer heeft onze rektor zich tijdens een karnavalszitting in een gehucht ergens onder de grote rivieren laten benoemen tot ere-loeris of iets van gelijke strekking.
- Opnieuw is er een staflid door de kamera betrapt terwijl hij tijdens de zesdaagse zijn stetoskoop te luisteren legt aan de borst van Peter Post ("Ik ben hier pas een dag bezig met een wetenschappelijk onderzoek, en nu al blijkt dat wielrenners gewone, gezonde Hollandse jongens zijn, die niet peinzen over doping").
- Voor de negenhonderd en negenennegentigste keer heeft de voorzitter van het College van Bestuur aan een haastig toegestroomde menigte journalisten verklaard dat Limburg trots kan zijn op zijn universiteit.

Waarom doen we dat toch eigenlijk allemaal? Waarom schaffen wij voor feestelijkheden toga's ààn, terwijl andere universiteiten juist zo hun best doen om die dingen àf te schaffen? Waarom willen wij persé een kolos van een gebouwencomplex in een vlakte buiten de stad neerzetten, terwijl er argumenten te over zijn om dit niet te doen (zie Gerard Majoor's desperate pogingen om dat duidelijk te maken in voorgaande Maffiussen)?

Waarom akseptereren we het dat het SWOL ons bij de opening van de universiteit nutteloze zilveren lepeltjes of iets dergelijks in de maag splitst; aangeschaft van het geld dat onder de Limburgse bevolking bijeengebeld is onder het motto: "Limburg moet een eigen universiteit hebben. Geef!"

Waarom bellen we voor elke scheet de pers? Waarom zijn we er zo gek op mensen binnen te halen wier voornaamste verdienste geweest is dat ze ooit op de voorpagina van de Telegraaf hebben gestaan?

Het antwoord op deze vragen staat al onder de aanhef van dit stukje: omdat we niets beter weten te doen dan op zoek te gaan naar mogelijkheden om status te verwerven. Daarom hebben wij relatief gezien de hoogste representatiekosten van alle universiteiten. Daarom kun je hordes medewerkers zich bij de Afdeling Voorlichting zien verdringen als er weer iets aan de dagbladen verteld mag worden. Daarom moet het onderwijs wijken voor elke receptie

die een provinciaal of stedelijk orgaan maar in het Hoofdgebouw wil houden. Daarom is er niks mooiers dan samen met Dr. Barnard op de foto in Elseviers Weekblad staan.

En dan hebben we het nog niet eens gehad over dat andere hoogtepunt van statusjacht: de diesviering.

Wist u bijvoorbeeld -ik noem maar 's wat- dat de diesviering ca. 20.000 (twintigduizend) gulden gekost heeft? En zou u, aangenomen dat u een bestuurder was die geen löss in de ogen had, een begroting van dat bedrag ooit hebben goedgekeurd? Nou dan!

De wijze waarop het geheel opgezet was, leek voornamelijk bedoeld om de lokale kale kak een chique dagje uit te bezorgen. Wat hadden we een hoop nuttige dingen met dat geld kunnen doen!

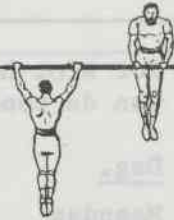
Nu zijn dit soort dingen op zichzelf onbelangrijk. Zo lang ze geen geld kosten aan de gemeenschap kun je ze negeren; of je kunt erom lachen; eventueel zelfs kun je ze afdoen als universitaire folklore: merkwaardig maar onschuldig. Het gaat er tenslotte niet om een universiteit te beoordelen naar de hobby die ze heeft gekozen (de statusjacht), maar naar het werk dat ze levert. Dat werk is belangrijk! Daar gaat het om!

En hoe staat het daar dan mee? zullen nietsvermoedende buitenstaanders zeggen. Wij herinneren ons dat de universiteit onder andere naar Limburg gekomen is om een bijdrage te leveren aan de verbetering van de kwaliteit van de gezondheidszorg; lukt dat een beetje? zullen ze vragen. En wij moeten met neergeslagen ogen bekennen: Niet helemaal, Vijverdal ligt mede door toedoen van onze hoogleraar ter plaatse platter dan het ooit gelegen heeft. En in Annadal hebben we ondanks veel moeite en ettelijke miljoenen nog steeds geen poot aan de grond. Datzelfde geldt tot op zekere hoogte voor de ontwikkelingen op het terrein van onderwijs en onderzoek.

In dat licht bezien krijgen de hierboven aangestipte activiteiten een andere glans. Ze kunnen niet langer gezien worden als onschuldig volksvermaak. Ze vormen een placebo die toegediend wordt om dat er niks beter voorhanden is. En daar zou je erg triest om kunnen zijn.

Henk Schmidt.





## S P O R T M E D E D E L I N G E N .

### STAND VAN ZAKEN SPORTBEOEFENING BIJ DE RIJKSUNIVERSITEIT LIMBURG.

Geleidelijk aan begint de sportbeoefening binnen de universiteit van de grond te komen.

Vanaf september 1976 hebben, eerst onder leiding van enkele enthousiaste medewerkers en studenten, leden van de universitaire gemeenschap met een evengroot enthousiasme aan hun conditie gewerkt en zijn er voetbal, basketbal, volleybal en badminton beoefend.

Tot en met de afgelopen decembermaand vond dit alles plaats in de sportzalen van Vijverdal op woensdag- en donderdagavond.

Met ingang van januari 1977 is er een nieuwe situatie ontstaan.

Ten eerste door de indiensttreding van Gerard van der Heijden die, voorlopig nog op 0,2 aanstelling, als sportleider sommige trainingen gaat verzorgen. Vervolgens kon aan enkele bezwaren over tijd en plaats tegemoet worden gekomen.

Met name van leden van de U-Raad en de Faculteitsraad werd nogal eens de opmerking gehoord dat deelname aan de conditietraining helaas voor hen geen haalbare kaart was in verband met de vergaderingen op donderdagavond. Thans bestaat er de mogelijkheid om ook op maandagavond op een half verhard veld in de Geusselt aan (buiten) conditietraining deel te nemen, die gevolgd wordt door voetbaltraining.

De zalen in Vijverdal zijn eigenlijk te klein om daarin verantwoord te kunnen zaalvoetballen.

Daarom is uitgeweken naar de grote sporthal van het internaat Huize St. Joseph (bij Heer), waar op dinsdagen van 22.00 tot 23.00 uur zaalvoetbal kan worden gespeeld.

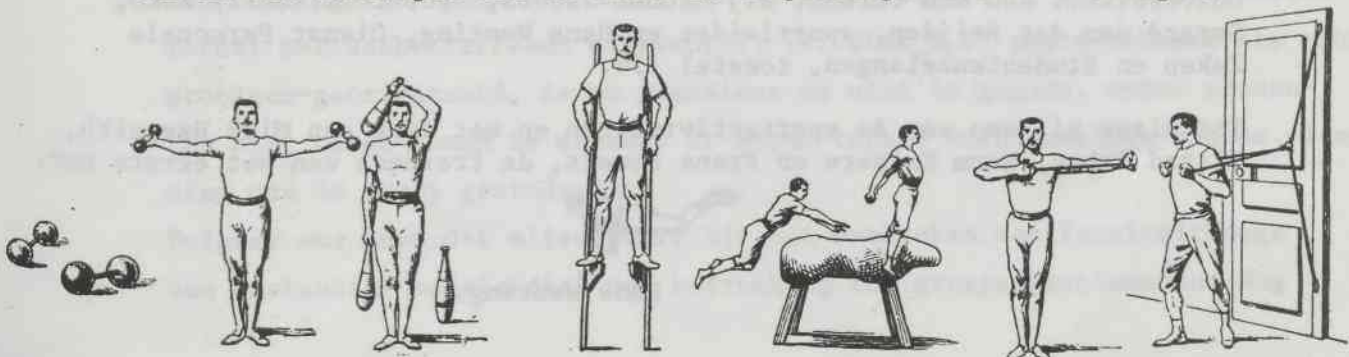
Het ligt verder in de bedoeling om in de nabije toekomst na te gaan welke andere mogelijkheden voor velden en zalen in Maastricht beschikbaar zijn.

Tevens zal ernaar gestreefd worden bij de opzet van de trainingen meer rekening te houden met de graad van geoefendheid van de deelnemers.

De bedoeling van dit stukje is in de eerste plaats inzicht te verschaffen in bestaande faciliteiten en de huidige organisatie.

Een aansporing om wat meer aan sport te gaan doen en waarom je dit moet gaan doen, treft men elders in deze of de volgende Maffius aan.

Wel zou ik willen opmerken dat met name medewerkers en studenten van een universiteit die het woord gezondheid in haar vaandel voert, zich niet alleen moeten beperken tot het schrijven en praten over gezondheid, maar ook in hun leefwijze een en ander in de praktijk dienen te brengen.



Tot slot hieronder het rooster van de sportactiviteiten en de vermelding van de contactpersonen.

<u>Dag.</u>	<u>Plaats.</u>
<u>Maandag</u>	<u>Halfverhard veld Geusselt.</u>
17.30 - 18.15 uur	Conditietraining.
18.15 - 19.00 uur	Voetbaltraining.
<u>Dinsdag.</u>	<u>Sporthal internaat Huize St. Joseph.</u>
22.00 - 23.00 uur	Zaalvoetbal.
<u>Woensdag.</u>	<u>Sportzalen Vijverdal.</u>
18.00 - 20.30 uur	Volleybal, grote zaal.
20.30 - 22.00 uur	Badminton, grote zaal.
18.00 - 18.45 uur	Conditietraining beginners, kleine zaal.
18.45 - 19.30 uur	Volleybal, kleine zaal.
<u>Donderdag.</u>	<u>Sportzalen Vijverdal.</u>
18.00 - 18.45 uur	Conditietraining, grote zaal.
18.45 - 19.30 uur	Basketbal training, grote zaal.
18.00 - 19.30 uur	Basketbal training, kleine zaal.

De deelname aan de activiteiten staat open voor medewerkers en studenten. Wel verdient het aanbeveling als je voor de 1e maal gaat deelnemen, even met de contactpersoon voor de desbetreffende sport contact op te nemen. Verder kan het geen kwaad op te merken dat voor de conditietraining op donderdag de belangstelling erg groot is. Houd dus rekening met een volle zaal!

De contactpersonen voor de verschillende sporten zijn:

#### Voetbal

Klaus Hautermans en Sjaak Roza - voor de studenten  
Ruud Kruger - voor de medewerkers

#### Volleybal

Rianne Wennekes en Pierre Voesten - voor de studenten  
Ine Kuppen - voor de medewerkers

#### Basketbal

Dan Hoevenaars - voor de studenten  
Frans Smeets - voor de medewerkers

#### Badminton

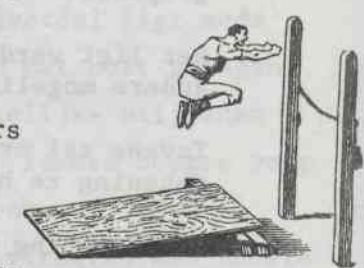
Dan Hoevenaars - voor studenten en medewerkers.

Voor meer algemene vragen op het gebied van de sportbeoefening bij de Universiteit kan men terecht bij Michel Jacobs, sportcommissaris KOKO, Gerard van der Heijden, sportleider en Hans Wenting, Dienst Personele Zaken en Studentenbelangen, toestel 154.

Tot ziens bij een van de sportactiviteiten en met dank aan Miek Havenith, Tjaard Imbos, Harm Kuipers en Frans Smeets, de trainers van het eerste uur.



Hans Wenting.



# Rijksuniversiteit Limburg

Maastricht  
 Tongersestraat 53  
 Postbus 616  
 Telefoon 043/888888  
 Telex 56726  
 Postrekening 2103100

Aan de dekaan van de Medische Faculteit,  
 Roelof Willighagen .

Uw ref.

Onze ref.

Maastricht, 21 december 1976.

Het werken in groepen is volgens de basisfilosofie één van de pijlers van het Maastrichtse onderwijssysteem. Wij studenten worden inmiddels al 1½ jaar min of meer gedwongen in groepen samen te werken. Door studenten en medewerkers van onze instelling wordt in principe erkend dat het werken in groepen veel voordelen kán geven boven het puur individueel studeren. Het ligt voor de hand dat de faculteit dan ook oog heeft voor het feit dat dat de principes uit de basisfilosofie ook werkelijk tot hun recht komen. Het hiervoor oog hebben lijkt op te houden op het moment dat de onderwijs-groepen willekeurig zijn samengesteld.

Met name tijdens blok 2.2 is heel duidelijk aan het licht gekomen waar het op deze faculteit op een ongelofelijke manier aan schort: nl. de deskundige begeleiding van studenten bij het werken in groepen. Het lijkt er steeds meer op dat de reden voor de studenten om de door de plannings-groep geplande onderwijsgroepsbijeenkomsten te bezoeken niet zo zeer ligt in de daadwerkelijke educatieve voordelen van die bijeenkomsten, maar enkel ligt in de ongewenstheid om als afwezige beschouwd te worden. De onderwijsgroepsbijeenkomsten worden gekenmerkt door een sfeer van apathie, een houding van "baat het niet, dan schaadt het niet", een voortsukkelen totdat het desbetreffende blokvoorbij is. Blok 2.2, gepresenteerd als echt probleem-georiënteerd, is nu grandioos de mist in gegaan, omdat studenten niet weten samen te werken. Er wordt totaal onafhankelijk van de planning van de groep gestudeerd.

Volgens ons komt dit alles voort uit het ontbreken van faculteitswege van deskundige begeleiding met betrekking tot groepsfunctioneren. Nog

nooit is er in enigerlei vorm aandacht besteed aan het ontwikkelen van een algemene werkwijze om een blok aan te pakken. De mentaliteit die op dit moment binnen onze faculteit heerst wordt door ons als volgt ervaren: het 3e jaar is niet meer te redden, het 2e jaar is mislukt, maar het 1e jaar wordt pas een echt begeleid experiment.

Het beleid dat uit hiergenoemde mentaliteit t.a.v. ons functioneren voortkomt is voor ons volstrekt onaanvaardbaar, omdat wij de grens genaderd zijn van het nog enigszins hopen op een nuttig groepsfunctioneren. Wij eisen van nu af aan een deskundige groepsbegeleiding, anders weigeren wij om volgend blok nog in groepen zitting te nemen en zullen wij puur individueel studeren.

cc voorzitter B.O.O.

voorzitter Onderwijscommissie

jaarcoördinator 2e jaar

M. van Hoof, T. Hellemons, R. Starmans, M. Spijkers, P. Stegeman,  
M. Pagen, R. Konsten, S. Roza, P. Freens, M. Debie, D. Bremer, L. Schouten,  
K. Hautermans, J. le Noble, P. Theunissen, T. Ruers, L. Baur, J. Rutten,  
P. van der Knaap, W. Slenter, R. Arends, B. Lousberg, E. van Wunnik,  
R. Brouwer, P. Voesten, L. Willems, R. Hupperts, M. Paques, B. Ramaekers,  
M. Havenith, K. Dols, C. Aussems, J. Ploum, J. Collon, R. Maassen,  
P. Frambach, M. Kuipers, J. van der Kley, J. Weerts, R. Castermans,  
W. Pesch, R. Ubachs, E. Stoop, F. Bongaerts, C. Smits, J. J. Rethans.

Van Maffiuszijde werd ons verzocht om een kleine toelichting te geven op het ontstaan van hierboven afgedrukte brief en om iets te zeggen over de stappen die sindsdien zijn genomen:

Langzamerhand dreigde er bij iedereen in het tweede studiejaar een zeer grote onverschilligheid t.a.v. het groepsfunctioneren te ontstaan: veel mensen kwamen niet meer opdagen; afspraken werden niet meer nagekomen etc.

Van verschillende kanten werd geopperd dat de maat nu wel vol was omdat er genoeg signalen waren geweest (programma- en tutorevaluaties na elk blok) en er praktisch geen respons van faculteitswege was. Dit leidde in blok 2.2 tot de bedoelde brief. Om flinke druk achter de oplossing van deze problemen te zetten, is gekozen voor een nogal agressieve toon van de brief, die in korte tijd door alle 2e jaarsstudenten onderschreven werd.



Dit heeft, direct na de bespreking ervan in de O.C., er toe geleid dat er een gesprek plaatsvond tussen de voorzitter B.O.O. en de jaarcoördinator van het 2e jaar en + 25 studenten. Hierin werd gezocht naar de achtergrond van de brief en naar oplossingen voor de problemen.

Als kernprobleem kwam o.m. naar voren dat het nog onvoldoende lukt om binnen de onderwijsgroepen de wensen en mogelijkheden van de afzonderlijke leden voldoende tot hun recht te laten komen.

Wijnand Wijnen heeft over deze bijeenkomst een verslag geschreven dat op 20-1-77 tijdens een tweede vergadering besproken is. Hierbij kwam o.m. de wens naar voren om een vaste groep tutoren per studiejaar te vormen. Mensen die weten hoe taakgericht gewerkt moet worden en die door de hoge frequentie van hun tutor-zijn in staat zijn hun kennis van en vaardigheid met praktische groepdynamica in stand te houden en uit te breiden. Verder moeten zij een en ander weten over de inhoud en bedoelingen van het desbetreffende blok. (Geen inhoudsdeskundigen!)

Ook was er een verlangen naar een training voor studenten om taakgericht in groepen te leren werken gedurende het hele curriculum en ook de wens om een mentorensysteem in te stellen werd sterk geuit.

Bovenstaande verlangens zullen bij de daartoe geeigende organen kenbaar gemaakt worden, met aandrang op een spoedige behandeling. Op 3-2-77 zal op een volgende vergadering gekeken worden in hoeverre aan onze wensen tegemoet gekomen is.



Richard Starmans

Jan-Joost Rethans

# nieuwe wijn in oude zakken

Wat vind jij, is de RULg werkelijk vernieuwend in de zin van strevend naar een verantwoordelijke maatschappij?

Ja, ik vind van wel. In de basisfilosofie, in het onderwijssysteem en ook in de nieuwe faculteit die komen gaat zijn duidelijke aanwijzingen gegeven van een wil tot zo'n vernieuwing.

Als nu die punten, die jij noemt, inderdaad in de afgesproken zin maatschappijvernieuwend werken, dan zullen toch ook de mensen die dergelijke ideeën lanceren maatschappijvernieuwers moeten zijn. De beslissers binnen de universiteit, bedoel ik.

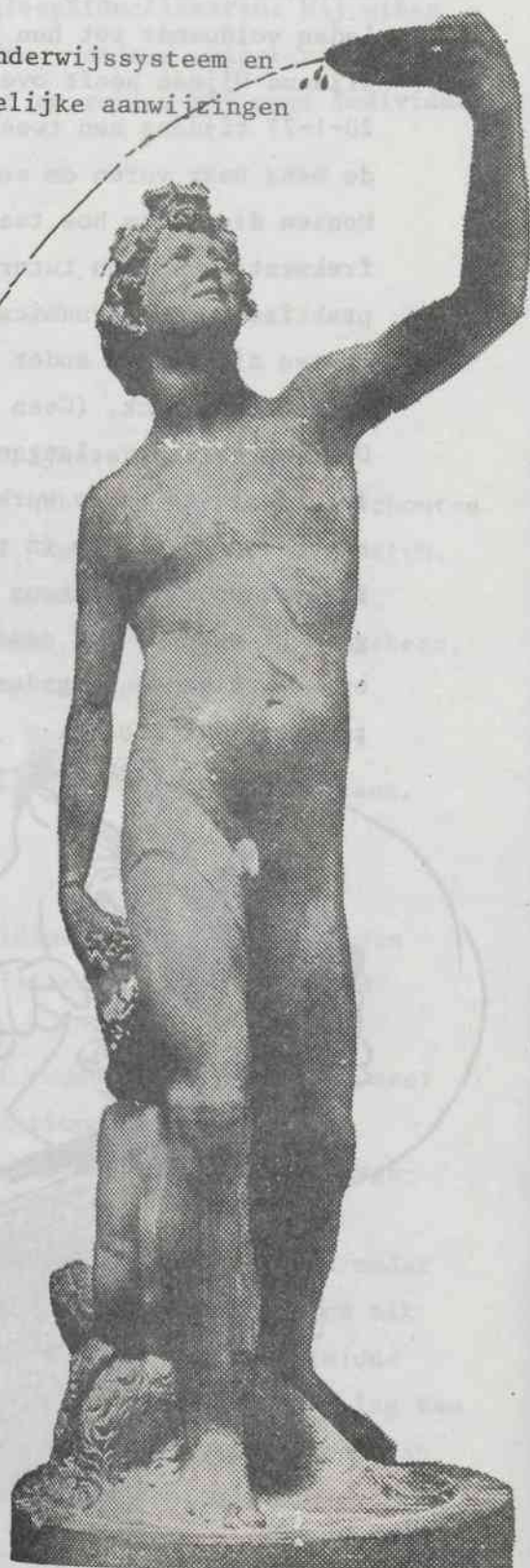
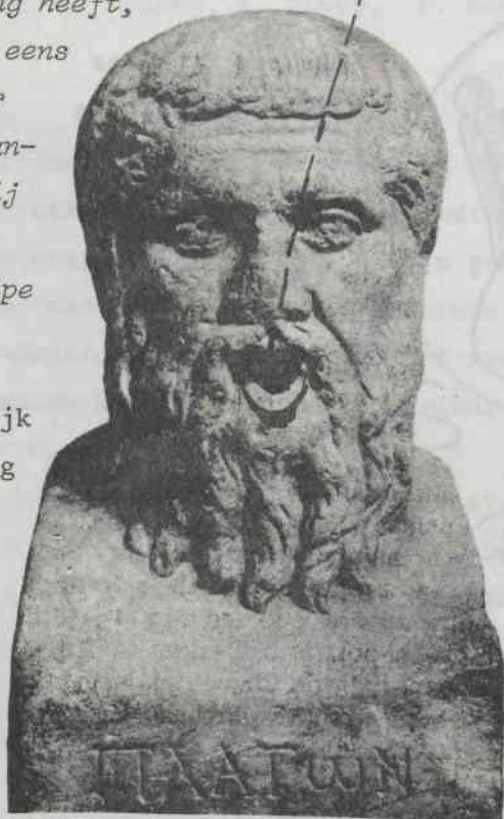
Natuurlijk, dat is zo.

Wij zijn het er dus ogenschijnlijk over eens, dat de beslissers gericht zijn op maatschappijvernieuwing.

Indien iemand nu echt een dergelijke instelling heeft, zal hij dan nu eens wel en dan weer niet daaruit handelen of zal hij bij alles zich door dat principe laten leiden?

Als het werkelijk zijn overtuiging is, zal hij natuurlijk steeds van daaruit handelen. Handelt hij niet steeds zo, dan is hij geen

waarachtige vernieuwer.



Stel nu dat een dergelijke beslisser in dienst is van een organisatie zoals de RULg en daarvoor een volledig salaris krijgt, waarmee hij een status kan voeren welke vele malen hoger ligt dan die van zijn doorsnee werkgever, zijnde de belastingbetaler. Stel nu ook, dat deze beslissers voor een groot deel aanspraak maken op extra-honoreringen, die op zich ook weer vele malen groter kunnen zijn dan een gemiddeld werkgeverssalaris. Vind je, dat zo'n gedrag wijst op een streven naar een verantwoordelijke maatschappij, ja of nee?

Me dunkt, dat die verantwoordelijkheid van jou dan eerst beter gedefinieerd moet worden, voordat ik daar een antwoord op kan geven.

Onder een verantwoordelijke maatschappij zou ik dan willen verstaan een maatschappij, die gelijke rechten en onderlinge verantwoordelijkheid bevordert. Wie naar zo'n maatschappij zegt te streven zal - zoals we zagen - in al zijn doen en laten daar naar handelen en derhalve eigen rechten niet verheffen boven en ten koste van die van anderen.

Als je het zo zegt, lijkt me dat streven naar een zo hoge honorering moreel verwerpelijk. Het strookt immers niet met de gevonden norm, want men zal zodoende door het opschroeven van eigen verdiensten de mogelijkheden van anderen beperken.

Nu iets anders. Als nu de beslissers een werkgroep vormen met een aantal topfiguren uit het bedrijfsleven en in deze werkgroep ontstaat bijvoorbeeld weer een subwerkgroep research, dan behoeft dit op zich nog niet in strijd te zijn met de genoemde vernieuwingsgezindheid.

Maar wat te zeggen van het volgende? Het bedrijfsleven heeft als doel het maken van winst of behoud van de eigen marktpositie of hoe je dat maar noemen wilt. In elk geval is het een eigen doelstelling, die afwijkt van die van de maatschappij als geheel, de maatschappij of de bevolking die de werkgever van de RULg is. Als nu bijvoorbeeld in die subwerkgroep afgesproken wordt, dat de RULg en het bedrijfsleven elkaar met researchactiviteiten zullen helpen, houdt dat logischerwijze in, dat gelden bestemd voor het algemeen belang kunnen worden aangewend voor een privaatbelang, welk in strijd kan zijn met dat algemene belang gezien de verschillen in doelstelling. Als ook blijkt, dat de besprekingen en notulen van genoemde overlegorganen niet openbaar zijn, dan moet ik je toch vragen of hier niet aanwijzingen zijn dat onze norm met voeten getreden wordt.

Als jij zegt, dat streven naar een verantwoordelijke maatschappij betekent kiezen voor gelijk-berechtigdheid, dan houdt dat in dat je in een situatie van ongelijkheid kiest voor de onderliggende partij. Als je nu gaat samenwerken met de bovenliggende partij, zonder dat de anderen mogen weten hoe dat allemaal in zijn werk gaat, dan lijkt mij zulk een gedrag van de beslissers verwerpelijk en in strijd met de vernieuwing.

*Nog een laatste punt wil ik met je bespreken. We nemen aan, dat de RULg over te weinig ruimte beschikt, zo niet nu dan wel in de nabije toekomst. Hoe moet men daar nu over beslissen volgens jou?*

Dat is moeilijk zomaar te zeggen. In elk geval lijkt me dat een beslissing in het algemeen belang moet zijn, althans volgens onze norm.

*Juist. Dat wil dus zeggen, dat noch deelbelangen noch korte termijn belangen het algemeen belang mogen overheersen. Men zou bij de beslissing met alle maatschappelijke kosten en baten rekening moeten houden. Stel nu: er zijn twee alternatieven, of een groot nieuw complex buiten de stad of een spreiding over kleinere locaties in de stad. Stel vervolgens, dat de beslissers voor nieuwbouw buiten de stad zijn en dat ook de voormannen uit het bedrijfsleven dat zijn. We weten inmiddels, dat beide partijen in goede harmonie met elkaar optrekken in bijvoorbeeld het SWOL of de genoemde werkgroepen. Is het nu niet waarschijnlijk, dat nieuwbouw zal plaatsvinden?*

Dat denk ik wel, tenminste als de mening van de beslissers niet alleen gelijk is aan die van het bedrijfsleven maar ook het deelbelang van het bedrijfsleven niet in strijd is met het algemeen belang. Is dat wel het geval, dan kunnen, dunkt me, de beslissers niet tot dezelfde opinie komen als het bedrijfsleven.

*Goed, we zullen nagaan wat het algemeen belang eist. We zien bij alle lagen van de bevolking een groeiende, hier en daar heftige afkeer van groot-schalige nieuwbouw. Het zou de vervreemding bevorderen en gevoelens van thuis-zijn of geborgenheid blijken tussen strakke lijnen in glas en beton niet goed te floreren. Sommige dokters zeggen zelfs, dat ze merken dat mensen er ziek van worden. Het blijkt verder in de praktijk, dat in de stedelijke gebieden, waar men zo heeft gebouwd, de rijke bovenlaag (waartoe ook onze beslissers behoren) de stad verlaten en hun heil (letterlijk „heel“-zijn) elders zoeken. Ze willen niet kapotgaan aan de stadsver-nieuwing. Ook wanneer men tussen deze in de avond en nacht verlaten kolossen wat huizen bouwt, blijkt daardoor de genoemde trend niet te worden*

gekeerd. Zo zijn er meer bezwaren te noemen, welke als sociale kosten zouden moeten worden meegenomen bij de beslissing, zoals ondermeer: verlies aan schaars natuurgebied, bereikbaarheid, verkeersproblematiek en kapitaalintensieve bouw in een tijd van grote werkeloosheid. Voor een deel gelden deze bezwaren ook op de langere termijn; wat nu fout gebeurt, gaat ten koste van onze kinderen.

Als je dat zo zegt, neem ik aan dat de beslissers daar rekening mee zullen houden.

Laten we zien of dat inderdaad gebeurt. De opperbeslisser verklaart, dat over alles overleg mogelijk is, behalve over het feit, dat nieuwbouw buiten de stad plaats vindt en dat alleen omdat zulks in het verre verleden ooit is afgesproken. Is het niet zo, dat met deze uitspraak een juiste afweging van alle maatschappelijke kosten en baten gedwarsboemd wordt? Zou niet een afspraak uit het verleden steeds getoetst dienen te worden aan nieuw verworven inzichten?

Natuurlijk; het lijkt me wetenschappelijk óók juist.

Als nu de beslissers zo op basis van onjuiste argumenten het algemeen belang inruilen voor een op deelbelangen gebaseerde oplossing en als duidelijk is gebleken dat er een conflict is tussen algemeen en deelbelang, zijnde het belang van de bovenliggende partij, is dan niet het gedrag van de beslissers in strijd met onze norm?

Dat is zo, ja.

In het begin kwamen we tot de conclusie, dat als de RULg echt vernieuwend werkte, de beslissers in al hun doen en laten gericht moesten zijn op die vernieuwing die later ook werd gedefinieerd. Aan de hand van drie willekeurige voorbeelden bleken de gedragingen der beslissers echter geenszins vernieuwend in de afgesproken zin. Als nu de beslissers in plaats van vernieuwend vaak behoudend zijn, zal het RULg-beleid dat dan ook niet zijn? En is daarmee jouw mening, dat de RULg maatschappijvernieuwend zou werken niet ondergraven?

Ja, ik geloof dat je gelijk hebt, en dat ik mijn aanvankelijke mening, dat de RULg echt vernieuwend is, moet herzien.

Tot zover dit woordspelletje. We hadden natuurlijk ook andere voorbeelden kunnen nemen, zoals de "onder professoren" gebruikelijke brief, die aan het eind van het jaar maant tot investeren om de beschikbare pot

op te krijgen, of het maatschappelijk engagement in het onderwijs en onderzoek. Het ging er hier echter niet om al deze zaken perfect op tafel te krijgen, maar alleen om de noodzaak te laten zien van - zoals Rottier dat in de vorige Maffius noemde- het tijdig bijstellen. De RULg is helemaal niet "volstrekt anders"(Tans in de Limburger, 7-12-76) en ook niet meer de lieve familie uit het begin. De RULg staat in een maatschappij, waarin belangentegenstellingen spelen, die doorwerken in de RULg zoals in elke grotere organisatie. En zolang het RULg-beleid intern en extern niet kiest voor wie onderliggen, is zij niet wezenlijk nieuw of anders, dan is het nieuwe wijn in oude zakken en spreekt uit het "volstrekt anders" zijn niets van een "Sehnsucht nach dem ganz Anderen".

Hans Hagen.



#### TELEAC T.V. KURSUS

"Inleiding tot de ontwikkelings-problematiek"

Dinsdags 18.15 uur - herhaling in de weekends

Deze cursus biedt de mogelijkheid in korte tijd veel over ontwikkelings-vraagstukken te weten te komen, vraagstukken die zeer genuanceerd behandeld worden, vraagstukken die eigenlijk voor ALLEN die Maffius lezen belangrijk zijn ! ?

Mogelijkheden tot verdere discussie n.a.v. deze cursus

via Pim van Arkel K124 (H.G.) tst 130 òf 04407-1715

òf Hans Hagen K125 (H.G.) tst 129 òf 04408-2186.



KORTE BERICHTENRefereeravonden chirurgie

Te beginnen maandag, 24 januari en vervolgens iedere eerste maandag van de maand zullen er in het ziekenhuis St. Annadal gezamenlijke refereeravonden gehouden worden voor chirurgen en assistent-chirurgen van Annadal en de overige ziekenhuizen in de regio.

Refereermiddagen

De lezing van prof.dr. C. van Boven "Afweer tegen afweer: probleemoplossing en zelfwerkzaamheid in de microbiologie", die was aangekondigd voor 25 februari wordt verschoven naar vrijdag, 22 april 1977, 16.00 u., Aula Hoofdgebouw.

Het referaat van Prof. Greep, dat was gepland voor 25 maart om 16.00 u. in de Aula zal geen doorgang vinden.

Op vrijdag 18 februari a.s. zal door dr. J.S. de Graaf van Organon een lezing worden gehouden met als titel: "Wat doet de farmaceutische industrie met dopamine-interakties?". Deze bijeenkomst vindt plaats om 12.30 u. in kamer 164 van het Biomedisch Centrum. Belangstellenden zijn welkom.

Eindverslag CV/MFM

Tegelijk met dit nummer van Maffius wordt aan studenten en medewerkers het Eindverslag CV/MFM verzonden. Dit verslag is onlangs aan de Staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen uitgebracht. Het beschrijft de werkzaamheden van de Commissie die de komst van de Medische Faculteit Maastricht en van de Rijksuniversiteit Limburg moest voorbereiden. Als zodanig biedt het Eindverslag van deze Commissie een neerslag van de aanloopjaren van onze universiteit.

Staatssecretaris Klein zal op maandagmiddag, 7 februari in een feestelijke eindvergadering de Commissie van haar opdracht ontheffen.

Carnavalstentoonstelling

Van 12 t.m. 18 februari wordt in de Aula van de universiteit weer de traditionele tentoonstelling van kinderteekeningen over het thema "Carnaval" gehouden.

Deze tentoonstelling wordt georganiseerd door de Maastrichtse carnavalsvereniging "De Tempeleers" in samenwerking met de studentenvereniging Koko.

De officiële opening door de Prins van de Tempeleers vindt plaats op zaterdag, 12 februari om 14.33 u. Op zondag 13 februari is de tentoonstelling voor publiek toegankelijk van 14.00-17.00 u. De rest van de week vallen de openingstijden samen met de kantooruren.

Job Metsemakers geldt als contactpersoon binnen de universiteit.

### Tentoonstelling Diepenbeek

Op de agora van de universitaire campus Limburg (3610 Diepenbeek) wordt van 9 tot en met 13 februari een tentoonstelling ingericht over 'Het actuele wetenschappelijke boek'.

Deze tentoonstelling wordt georganiseerd door het Limburgs Universitaire Centrum, de Economische Hogeschool Limburg en het Postuniversitair Centrum Limburg, in samenwerking met een aantal boekhandels en uitgeverijen.

In het kader van deze tentoonstelling wordt op vrijdag, 11 februari te 18.30 u. een lezing gehouden door prof. dr. P. Sporcken over 'Stervensbegeleiding, een opdracht voor allen'. Op zondag, 13 februari te 10.30 u. spreekt prof.dr. D. van den Bulcke over 'De beïnvloeding van het Belgisch bedrijfsleven door de multinationale ondernemingen'.

De tentoonstelling is geopend van 12.00 tot 20.00 u. (op vrijdag tot 21.30 u.) en gedurende het weekend van 10-18.00 u.

### Symposium Elsevier

Op 30 maart a.s. organiseert de uitgeversmaatschappij Elsevier een symposium over het thema 'Research en Maatschappij'. Daarbij zal de vraag aan de orde zijn of de overheid niet meer invloed moet krijgen op doelen, methoden en middelen van de particuliere research zoals die door het bedrijfsleven wordt verricht.

Na een inleiding door de minister voor wetenschapsbeleid, de heer F.H.P. Trip, zal een forum van deskundigen hierover discussiëren. De aanwezigen zullen zich in deze discussie kunnen mengen.

Nadere inlichtingen onder telefoon 020 - 515/2350 (mej. Trienekens).



Enkele gegevens over de Personeelsopbouw

Door de Dienst Personele Zaken zijn een aantal statistische gegevens bij elkaar gezet over het personeelsbestand van de universiteit per 1 oktober 1976.

Op dat ogenblik waren er 282 personeelsleden in dienst, 192 mannen en 90 vrouwen.

Van hen werkten er 109 in de Centrale Diensten en 173 in de Faculteit. Vaak wordt in universiteiten voor de verhouding Diensten : Faculteit(en) een richtgetal van 1/3 (Diensten) : 2/3 (Faculteit) aangehouden.

Dergelijke cijfers moeten erg voorzichtig gehanteerd worden, omdat taken die bij de ene universiteit tot het pakket van een of meer faculteiten behoren elders soms bij de diensten zijn ondergebracht.

Volgens de 1/3 : 2/3 norm zouden de Diensten per 1 oktober '76 wat overcapaciteit hebben. Dat is in een aanloopfase niet onbegrijpelijk en het zal in een later stadium ongetwijfeld bijtrekker.

De 192 mannelijke werknemers van de universiteit bleken vrijwel evenredig verdeeld te zijn over het wetenschappelijk personeel (98) en het niet-wetenschappelijk personeel (94). Bij de 90 vrouwelijke personeelsleden ligt deze verhouding duidelijk anders. Tot het niet-wetenschappelijk personeel (NWP) behoren 78 medewerksters, terwijl er slechts 12 vrouwen voorkomen onder het wetenschappelijk personeel (WP). Dat is 13,3%.

Maastricht is daarin overigens geen unicum binnen het Nederlandse wetenschappelijk onderwijs. Ook elders zijn de vrouwen binnen het WP ondervertegenwoordigd. Informatie, ingewonnen bij de KUNijmegen leerde bijvoorbeeld, dat daar van de 1800 WP-ers er slechts 9% vrouwen zijn.

Wanneer men de salariëring binnen het WP beziet kan men concluderen dat er tussen mannen en vrouwen in deze categorie geen belangrijke verschillen bestaan. Daarbij moet echter wel in aanmerking worden genomen dat er bij de twintig hoogst betaalde wetenschappelijk medewerkers -- in feite gaat het daar om hoogleraren en lectoren -- in het geheel geen vrouwen voorkomen.

Kan aldus bij het WP over een betrekkelijk gelijkmatige inkomensverdeling over mannen en vrouwen gesproken worden, heel anders is het salariële beeld bij het niet-wetenschappelijk personeel. Daar komen slechts enkele medewerksters voor in een salarisklasse, hoger dan schaal 69. De vijfendertig hoogstbetaalde personeelsleden van het NWP zijn allen mannen. Van de vijftien laagst betaalde NWP-ers daarentegen zijn er 17 mannen en 28 vrouwen.

Men mag uit deze gegevens niet zonder meer afleiden, dat het vrouwelijke geslacht in de Rijksuniversiteit Limburg wordt achtergesteld of zelfs gediscrimineerd. Een punt waardoor deze cijfers bijvoorbeeld zeker sterk beïnvloed worden is, dat de gemiddelde leeftijd bij het NWP voor de mannen ligt op 34,9 jaar en voor de vrouwen op 26,6 jaar. (Bij het WP is nauwelijks verschil in leeftijd: 37,6 voor de mannen en 37,8 voor de vrouwen.) Om dit beeld nog wat te verscherpen kan het volgende dienen. Bij het NWP zijn 39 van de 78 vrouwelijke personeelsleden (precies de helft) jonger dan 25 jaar, terwijl van de 94 mannen er slechts 11 in deze leeftijdscategorie voorkomen. Slechts 9 vrouwen uit het NWP zijn ouder dan 35 jaar, terwijl er 37 mannen van boven de 35 zijn.

De vrouwelijke werknemers onder het NWP zijn dus duidelijk jonger dan de mannen (en dat is ze ook aan te zien). Er zijn nogal wat jonge medewerksters die hier veelal hun eerste baan hebben en die, ook in financieel opzicht, nog aan het begin van hun carrière staan.

Niettemin verdient het aandacht, dat zowel bij het WP als bij het NWP geen vrouwen voorkomen in de hoogste salarisschalen en dat ze bij het NWP ook in de middel-hoge salarisschalen nauwelijks aangetroffen worden. Geen zaak om een actiegroep of feministenclub voor in het leven te roepen, maar het zou wel boeiend zijn, eens wat meer wetenschappelijk verantwoord en wat dieper gravend dan hier kon gebeuren naar verklaringen van dit verschil te zoeken.

J.O.

aandelijze lijst van nieuw bij de Rijksuniversiteit Limburg in dienst  
getreden medewerkers en medewerkers.

## wie

hr. H. van Essen  
hr. E.L. Gorrsselink  
hr. C.A.P. Schröer  
hr. F.C.J. Stevens  
hr. G. Steinbeck

hr. G.M. Verwijnen

hr. R. Bloothoofd

hr. G.J.M. van der Heijden  
hr. C.A. van der Hucht

hr. P.D. Kerkhof  
hr. P.L. Rensma

## wie

hr. W.J.C. Hupkens-Dammingh

## wat

Laborante  
Student-assistent  
Wetenschappelijk medewerker  
Wetenschappelijk medewerker  
Wetenschappelijk medewerker

Wetenschappelijk medewerker

Planning kundige

Sportleider  
Medewerker Bedrijfsontwikkeling

Wetenschappelijk medewerker  
Student-assistent

## waait

Medewerkster Post- en  
Archiefzaken.

## waar

per 1 januari 1977.

Farmakologie  
Biofysika  
Medische Sociologie  
Medische Sociologie  
Fysiologie

per 15 januari 1977.

Onderwijsontwikkeling- en Onderwijsresearch

per 1 februari 1977.

Planning, Organisatie- en Bedrijfsontwikke-  
ling.  
Personele Zaken en Studentenbelangen  
Planning, Organisatie- en Bedrijfsontwikke-  
ling.

Huisartsgeneeskunde  
Fysiologie

## weg

per 16 januari 1977.

Algemene en Juridische Zaken.

BETALINGSDATA SALARISSEN 1977.

Zoals bekend is, vormen de data van de salarisbetalingen aan het personeel van de deelnemers aan de geïntegreerde personeelsadministratie een punt van overleg in de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg.

Na overleg met de centrales van overheidsperoneel in de op 1 december j.l. gehouden bijeenkomst van het Informeel Overleg is besloten de data der girale betalingen in 1977 als volgt vast te stellen:

20 januari	21 juli
21 februari	22 augustus
23 maart	22 september
21 april	24 oktober
23 mei	23 november
31 mei (vakantie-uitkering)	
23 juni	22 december

DIENST PERSONELE ZAKEN  
EN STUDENTENBELANGEN



# zoeklicht

## Zoeklicht op onderzoek

vaste  
rubrieken

Binnen de redactie van Maffius duikt steeds meer de gedachte op om te komen tot een aantal vaste rubrieken. Deze rubrieken moeten dan in onderwerp en vorm duidelijk herkenbaar zijn. Op dit moment zijn dergelijke rubrieken b.v. In de Kijker; Van binnen Uit; Gerard's Vreugd dan wel verdriet.

Het leek ons leuk om ook de onderwerpen Onderwijs - Gezondheidszorg en Onderzoek als een in ieder nummer terugkerend thema op te nemen.

We willen proberen om te beginnen met Onderzoek. Hiermee zullen Wim Hermens en Puck Muller zich gaan bezighouden.

De bedoeling is niet om aan de werkgroepvoerders een pas-klaar wetenschappelijk verhaal te gaan vragen en dat iedere maand in Maffius af te drukken. Immers, daarvoor zijn de referaten in de aula, het biomedisch centrum, de vakliteratuur enz.

Het lijkt ons leuker om eens met de zgn. "werkers in het veld" te gaan praten en te zien wat er allemaal komt kijken voordat het pas-klare verhaal op tafel komt.

Op de vraag hoe we dat zullen gaan doen zijn we nog niet verder dan het idee om onderwerpen te halen uit de inmiddels door de researchcommissie goedgekeurde projecten.

Van welke onderwerpen er gebruik zal worden gemaakt is geheel voor de verantwoording van de samenstellers van de rubriek.

Uiteraard zijn suggesties en ideeën altijd welkom.

Om een idee te krijgen van wat er op dit moment aan onderzoek wordt gedaan volgt hier een lijst van goedgekeurde projecten, dit voor zover we het hebben kunnen nagaan.

### A. Hoofdproject: Thrombogenese en vaatwandverandering

Deelproject I : Thrombinevorming.

Onderzoekselement: 1. Zuiveren en karakteriseren stollingsfactoren.

2. Kineteka van de thrombinevorming.



3. Staphylocoagulase.
4. Dissipatieve structuren in gekoppelde etc.
5. Eiwit-Lipide interacties bij de thrombino-  
genese.
6. Ellipsometrie.

Deelproject II: Vitamine K.

- Onderzoekselement: 1. Zuivering en karakterisering van PIVKA's.  
2. Omzetting van PIVKA's II in faktor II.  
3. Identificatie van stollingsfactoren en  
PIVKA's door organisch etc.

Deelproject V : Myocard.

- Onderzoekselement: 1. Mechanisch model van de hartspier.  
2. Ontwerp dynamisch digitaal model van de  
coronaire circulatie van de hond.  
3. Hartspiermetabolisme onder normale en  
ischemische condities etc.  
4. Kwantitering van in vivo weefselnekrose  
en eiwitmetabolisme.  
5. Ritme en ritmestoornissen van het hart.

Deelproject VI: Klinische diagnostiek d.m.v. ultrageluid.

- Onderzoekselement: 1. Ontwikkeling Ultrageluidssystemen.  
2. Ontwikkeling Electroscan.

B. Hoofdproject: Veroudering van het immunologisch apparaat

Deelproject I : Intra- en extravasculaire ontstekingsreacties.

- Onderzoekselement: 1. Mechanisme van afstoting van first set etc.  
2. Afstoting van gevasculariseerde orgaan-  
transplantaties.  
3. In vivo analyse van de ontstekingsreactie  
etc.  
4. Inductie van chronisch arthritis.

Deelproject III: Klinische immuno-pathologie.

- Onderzoekselement: 1. Passieve enhancement van de niertransplan-  
taten bij D1-A getypeerde beagles.  
2. The effect of specific IgG eluted from the  
placenta on kidney graft survival in D1-A  
tissue types beagles.



C. Hoofdproject: Sportgeneeskunde

Deelproject I : Fysieke en psychische belasting.

Onderzoekselement: 1. Sporthart.

2. Invloed van fysieke en psychische belasting op prestatie.

Deelproject III : Spelgedrag en Spelbegeleiding.

Onderzoekselement: 1. Sport en motivatie.

2. De invloed van spelregels op spelbederf en spelverruwing.

D. Hoofdproject: Leefgroep en afwijkend gedrag

Onderzoekselement: 1. Intensieve case study van een gezin en een netwerk waarbinnen een psychotisch gedecompenseerde.

2. Gezinnen met een kind met spina bifida.
3. Populatie-onderzoek Stichting St. Anna, Heel.

E. Hoofdproject: Epidemiologie van ziekte- en afwijkend gedrag

Deelproject I : B.O.B.S. (Bejaarden-Onderzoek Beek - Swalmen).

Onderzoekselement: 1. Life events.

F. Hoofdproject: Structuur en functioneren van de gezondheidszorg

Deelproject I : Behoeftte aan huisartsen in het 1e echalon van de GZ in Nederland.

Onderzoekselement: 1. Vergelijkende studie Nederlandse kategoriale psychiatrische ziekenhuizen.

G. Hoofdproject: Chronisch en langdurige ziekten

Deelproject I : Revalidatie en cerebrale stoornissen.

Onderzoekselement: 1. Evaluatie en poliklinische hartrevalidatie.

2. Reïntegratie in het bedrijf van patiënten met een myocard-infarct.
3. Diabetesnazorg in de 1e lijns gezondheidszorg.
4. Ervaren gezondheid werknemers langdurig in Ziektewet, gespecificeerd naar ziekte duur en diagnose.
5. Functie diagnostiek en modificatie.

H. Hoofdproject: Methodiek van de hulpverlening in de eerstelijns geneeskunde

Deelproject I : Verslaglegging.

Onderzoekselement: 1. Hypertensie-onderzoek Heer.

Er zijn op dit moment nog onderzoeksprojecten bij de Research-commissie in behandeling.



Billa

Dove sta amore

Where lies love

Dove sta amore

Here lies love

The ring dove love

Hear love's hillsong

Too sweet pansong

In passes of night

Dove sta amore

Here lies love

Donna

billa

Donna

Billa Donna

Bella Billa Donna

Bella Donna Billa

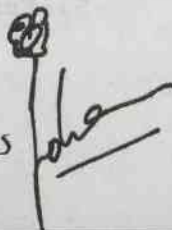
Bella donna

Now I know

- finally -

to remember her name:

Lucille in the sky with diamonds



# gerard's vreugd

Onlangs heeft de Fakulteitsraad een initiatief-groep toegestaan haar plan een wetenschapswinkel te openen verder uit te werken.

Een lichtpuntje in deze soms zo donkere dagen na Sint Nicolaas waar ik vast wat meer over wil vertellen. Daarmee loop ik dan vooruit op een artikel, dat de initiatiefgroep over haar definitieve plan in Maffius zal schrijven. Het voordeel van deze voorpublicatie zou kunnen zijn dat studenten of medewerkers binnen de Universiteit met ervaringen met, of ideeën over "wetenschapswinkels" die in een vroeg stadium kwijt kunnen. Ik zal daartoe straks de namen van de leden van de initiatiefgroep geven.

Natuurlijk moet je je geen echte winkel - met - deurbel en weegschaal voorstellen. ('t Rapport weegt een onsje meer meneer, da's zeker wel goed? ). Maar de term „winkel" is goed gekozen: ze symboliseert dat het een haast openbare voorziening is. Met die naam is bewust geprobeerd de hoge drempels, die vroeger de ivoren torens van de



Universiteiten van de bevolking isoleerden, te slechten. Mag je hieraan dan de konklusie verbinden, dat een ieder die meent de wetenschappen nodig te hebben om zijn problemen op te lossen zomaar kan binnen stappen? Dat is zeker niet de bedoeling. Er zal een grens moeten worden getrokken ten aanzien van het belang van dat probleem. Een grootmoedertje met een om onverklaarbare redenen gestorven kanarietje zal onder die grens vallen; een ondernemingsraad van een industrie die onpartijdig geïnformeerd wil worden over het risico dat het werken met een bepaalde stof met zich meebrengt valt daarboven. Zeker valt ook het overlijden van alle kanarietjes op één dag in één stadsdeel boven die denkbeeldige grens, maar of die grens bij drie of vijf kanaries ligt zal voor elk geval apart moeten worden bekeken. Als die discussie heeft opgeleverd dat op een verzoek om wetenschappelijke bij-

stand zal worden ingegaan zijn er nog een aantal mogelijkheden voor de praktische uitwerking van die beslissing. Het meest bevredigend, waarschijnlijk zowel voor de klant als voor de „winkeliers”, is die oplossing waar het mogelijk is met in huis zijnde specialisten naar een antwoord te zoeken. Het gevaar is, dat we binnen korte tijd van een klein Universiteitje tot een immense wetenschapswinkel zouden kunnen uitgroeien. Deze vorm van probleemoplossing zal dus maar in enkele gevallen kunnen

worden gekozen, en de tijdslimiet zal zich wel aftekenen als de grenzen van de beschikbare „vrije researchtijd” van de fakulteit bereikt zijn

Veel van de problemen die mogelijk worden aangeboden zullen dus buitenshuis moeten worden opgelost; de wetenschapswinkel fungeert dan alleen als doorgeefluik. Financieel draagkrachtige vraagstellers zouden naar het juiste TNO - (= Toegepast Natuurwetenschappelijk Onderzoek) instituut kunnen worden doorverwezen, actiegroepen of anderen naar ten opzichte van de vraagstelling gespecialiseerde instituten of projektgroepen, b.v. van andere Universiteiten. Mochten dit soort verwijzingen niet direkt voor de hand liggen dan kan via literatuuronderzoek wellicht een eerste aanzet tot de oplossing gegeven worden.

Om bij aanbod van een vraag binnen afzienbare tijd een goede verwijzing tot stand te kunnen brengen zal het nodig zijn over een uitgebreide inventarisatie van Nederlandse en Europese deskundigen te beschikken. Misschien kan bij het opzetten van zo'n systeem geput worden uit ervaringen van andere wetenschapswinkels = Groningen heeft naast een wetenschapswinkel een fysika - en een bouw - winkel; Utrecht heeft een chemiewinkel en Leiden een „Kritische Scheikunde”. In Amsterdam moeten nog wat vergrijsde deskundologen zitten, wie weet zijn die inmiddels een deskundeshop begonnen!

Al met al vind ik het een initiatief, dat mijn grote Vreugde verdient. Het is een aansprekende vorm van service verlening aan een regio die geijverd heeft voor een Universiteit, en die daar via een brievenbus gemerkt „Wetenschapswinkel” konkrete vruchten van kan plukken. Ik hoop, dat het definitieve plan van Riet Drop, Wim Hermens, Jan Nijhoff, Henk Thijssen, Ger van de Vusse en George Willems in de raden slechts opbouwende kritiek zal ontmoeten en dat de realisatie van deze winkel op korte termijn haar beslag zal kunnen vinden. Ger van de Vusse dank ik tenslotte ook voor de verstrekte informatie die de vloer vormde waarop ik deze vreugdedans kon uitvoeren.

Gerard Majoor.

# van binnen uit

Gaarne wil ik van de gastvrijheid van Maffius gebruik maken enkele stellingen te poneren. Deze stellingen waren ook opgenomen in de verdediging van mijn proefschrift op 17 december 1976 te Nijmegen.

Ofschoon sommige begrippen zoals docent en onvoldoende cijfers in het Maas-trichtse onderwijssysteem geschrapt zijn, hoop ik nog wel dat de lezer weet wat er mee bedoeld wordt. Ik nodig dezelfde lezer uit om via Maffius over de volgende stellingen van gedachte te wisselen, indien hij/zij het oneens is met de inhoud:

- I. In het medisch onderwijs zou meer aandacht geschonken moeten worden aan de didaktische en methodische vorming van docenten.
- II. Het objectief vaststellen van een waarderingscijfer voor een stage of een examen door één persoon, is niet goed mogelijk.
- III. Bij de opleiding van artsen zou meer aandacht besteed moeten worden aan attitude-vorming. Hier zouden opleiders en assistenten mede van kunnen profiteren.
- IV. Het meten van fysieke kwaliteiten bij een topsporter dient zoveel mogelijk te gebeuren via imitatie van bewegingsvormen uit de wedstrijdssituatie.
- V. Lichamelijke vorming moet in het studiepakket van het wetenschappelijk onderwijs opgenomen worden.

VI. Kompensatiemogelijkheden van onvoldoende cijfers van niet-gerelateerde vakken bij examens vormt een ernstige aantasting van de waarde van het diploma.

Oppositie tegemoet ziende,

Frans Verstappen.

Bij Van Binnen uit.

Door de redactie werd bij monde van Inge en Puck aan de werkers in het Trefcentrum gevraagd om deze maand "Van Binnen uit" te verzorgen. Helaas werd ons dat geweigerd. De motivatie werd geargument met uitspraken als: "Ik wil niet op de koffie komen" en "En je weet ... de hoge heren." Het is erg jammer, dat er om welke reden dan ook niet wordt ingegaan op een verzoek van de redactie om onze universitaire gemeenschap "Van binnen uit" te laten kennis maken met het reilen en zeilen van een afdeling van de dienst, waar wij allemaal mee te maken hebben.

# KOKO • CRUISE

Hier weer een bericht over activiteiten georganiseerd door KOKO, de vereniging voor alle(?) studenten en medewerkers van de Rijks Universiteit Limburg.

Vanaf 12 februari wordt er in de aula een kindertekeningen tentoonstelling gehouden. Deze tentoonstelling wordt georganiseerd door de carnavalsvereniging "De Tempeleers" in samenwerking met de universiteit en KOKO. De tentoonstelling zal een week duren en ook op zondag toegankelijk zijn. Ook zijn we van plan om als groep aan de carnavalsoptocht mee te doen. Hierover krijgen jullie nog nader bericht. Het voetbalteam van KOKO speelt herhaaldelijk wedstrijden en degenen die niet van fietskettingen houden, kunnen misschien hier hun voetbalhart ophalen. (voor mededelingen: zie sportbord in halletje van het hoofdgebouw)

Geen KOKO-activiteit, maar toch leuk om te weten is dat er mogelijkheid bestaat om de conditie te verbeteren op maandagavond 17.30 uur in sportpark de Geusselt en donderdagavond 18.00 uur op Vijverdal. (de fietsergometerproef bij de tweedejaars heeft bedroevende resultaten opgeleverd!)

Het boekenburo loopt, maar kan nog heel wat meer klandizie verwerken. Het boekenburo is geopend: dinsdags van 12.00 tot 13.00 uur en donderdags van 13.15 tot 13.45 uur

De leden die vinden dat KOKO te weinig organiseert of die met ideeën rondlopen die zij graag verwezenlijkt zien: KOKO staat open voor alle ideeën en is ten volle bereid haar medewerking te verlenen aan interessante activiteiten.

Tot de volgende keer!

Marten van Eerd  
namens het bestuur  
van KOKO.





Beste Muziek liefhebbers,

Uit de enquête die eind vorig jaar is gehouden, blijkt dat er binnen de universiteit belangstelling is voor actief musiceren.

Uit de vele reacties die zijn binnengekomen blijkt dat er een 20-tal mensen belangstelling hebben voor koorzang.

Aangezien er zich maar zes dames hebben opgegeven, is er nog een sterke behoefte aan dames die belangstelling hebben voor koorzang. Ook heren zijn van harte welkom.

Voor een orkest hebben zich een 25-tal mensen opgegeven. De diversiteit aan instrumenten is echter van dien aard dat men geen ensemble of orkest kan vormen. Er is b.v. een sterke behoefte aan blazers (trompet, trombone of klarinet) en aan strijkers (violisten, cellisten en contra-bassisten).

Het doel van zowel het orkest als koor is op een leuke manier met elkaar musiceren. Wel wordt eraan gedacht om bij bepaalde gelegenheden een uitvoering te geven.

Aan de leden van koor en orkest worden geen hoge eisen gesteld betreffende opleiding en ervaring.

Iedereen die belangstelling heeft is van harte welkom!!!!

Wanneer er voldoende belangstelling is zal er naar worden gestreefd dat het koor en/of het orkest in begin maart van start zal gaan.

Hebt u belangstelling? Vul dan onderstaande strook in, en lever deze vóór 21 februari 1977 in bij V. Slenter en J. Ploum, studentenkamer.

Ja, ik heb belangstelling in koor/orkest \*

Naam.....

Student/Wetenschappelijk medewerker/Personeel \*\*

Afdeling/Capaciteitsgroep \*\*

Speelt het (de) volgend(e) instrument(en).....

\* Doorhalen wat niet van toepassing is. Is zowel belangstelling voor koor én orkest dan niets doorhalen.

\*\* Doorhalen wat niet van toepassing is.

# POPAGENDA PLUS.

8 februari:	Chicago,	Congresgebouw Den Haag.
10 februari:	Chicago,	Rai, Congrescentrum Amsterdam.
12 februari:	Julien Clerc,	Vorst Nationaal Brussel.
13 februari:	Hall and Oates,	Rai Congrescentrum Amsterdam.
14 februari:	Julien Clerc,	Kon. Elisabethzaal Antwerpen.
17 februari:	Pink Floyd,	Sportpaleis Rotterdam.
18 februari:	idem	idem
20 februari:	Pink Floyd,	Sportpaleis Antwerpen.
28 februari:	Lynyrd Skynyrd,	Kon. Circus Brussel.
2 maart :	Bryan Ferry,	Jaap Edenhof Amsterdam.
3 maart :	Bryan Ferry,	Congresgebouw Den Haag.

## Staargebouw

6 februari	15.00 uur	Familieconcert door het strijkersensemble van het L.S.O. o.l.v. André Rieu. Werken van o.a. Grieg, Dvorak en Britten.
12 februari	20.15 uur	Concert door Nacaso Venes, een virtuoos op de gitaar (klassiek)
13 februari	20.00 uur	Concert door het Residentie-orkest
15 februari	20.11 uur	Carnavaalconcert door het L.S.O. o.l.v. Lucas Vis (Programma is ons niet bekend)
26 februari	20.00 uur	Cabaretprogramma door de groep van Ivo de Wijs

## Stadeschouwburg

6 februari	20.00 uur	Cabaretprogramma door de groep Tekstpijlermet met een programma getiteld: "Tacht 4 voor de hond"
7 februari	20.00 uur	Balletoptreden van het Nederlands Danstheater
8 februari	20.00 uur	"Deze wereld is niet de echte" Poëzie Harop
9 februari	12.30 uur 20.00 uur	Lunchnauzeconcert Theater Mickery met medewerking van de groep Hull Truck. Zij brengen een engelstalig stuk
11 februari	20.00 uur	Toneelgroep Nieuwe Scène met het stuk "Harlekijn, noch knecht, noch meester"
25 februari	20.00 uur	Mechels miniatuurtheater speelt "Ene misdadige" van de Vlaamse volksschrijver Nestor de Thièrs

## Carnaval

Van 19 tot 23 februari uiteraard veel carnavalsactiviteiten. Voor uitgebreide informatie verwijzen wij naar de dashbladen.

